

První část práce představuje teoretický přehled sestavený z odborných zdrojů zaměřený na rozvoj osobnosti prostřednictvím tréninku divadelní improvizace. Autorka improvizaci nejprve vymezuje na pozadí dramatického umění, nachází její společné rysy s hrou a poukazuje na její výchovné a terapeutické využití. Dále se věnuje nárokům, které improvizovaná hra klade na osobnost hráče, a zaměřuje se na spolupráci, kreativitu a spontaneitu. V poslední kapitole literárně-přehledové části autorka vysvětluje smysl improvizčních tréninků a na příkladu práce s kreativitou, spontaneitou a jejich bariérami popisuje, jak prostřednictvím tréninků dochází k rozvoji improvizčních dovedností.

Empirická část bakalářské práce je věnována návrhu výzkumu, který má za cíl ověřit poznatky z první části. Autorka navrhuje metodou experimentu sledovat změny ve vybraných osobnostních charakteristikách po absolvování ročního improvizčního výcviku.